The Shepherd of Israel

אנכי הוא הרעה הטוב 11-10 יוחנן

רעה ישראל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל ל"ד, 23

PUBLISHED TO BRING TO THE JEWISH PEOPLE KNOWLEDGE
OF THEIR TRUE SHEPHERD AND MESSIAH — THE LORD JESUS CHRIST

Subscription Price
50c. a Year.

VOL. 40 - No. 3
NOVEMBER, 1956

What Was God's Purpose For the Am Segula?

By Ex-Rabbi Asher Levi

IN the Old Testament we read:

> God shall enlarge Japheth, and he shall dwell in the tents of Shem; and Canaan shall be his servant (Genesis 9:27).

It was to the sons of Noah that God made known His intentions that through the seed of Shem there should come all material blessings to the world. Because of this in the realm of science and the field of ethics, in finance, in medicine, in astronomy, in music, in all these essential elements of civilized life, God has used the Jew as the means of blessing and enlightenment.

Over three thousand and two hundred years have passed since the Jewish nation stood at the nether part of Mount Sinai to receive the Law through Moses, when the Almighty proclaimed the Jewish nation as a "chosen people"—*Am Segula.* This title does not mean that they are superior to other people on earth; rather it signifies that they have been chosen from all other people to bring the light of God into the darkness, to keep the torch of justice and kindness aflame, to teach the laws of mercy, of brotherly love, of holiness and godliness.

Obviously, we must realize that the survival of Israel throughout the ages cannot be attributed to Israel's strength or power, because Israel was always a small nation, without empire, without territories. Not even its reputed fame as to finances and commerce could be brought in as an explanation of their existence, because the overwhelming masses of Israel are even now living in dire poverty. But the answer is found in Deuteronomy, chapter 7, verses 7-8:

> The Lord did not set his love upon you, nor choose you, because ye were more in number than any people; for ye were the fewest of all people: but because the Lord loved you, and because he would keep the oath which he had sworn unto your fathers, hath the Lord brought you out with a mighty hand, and redeemed you out of the house of bondmen, from the hand of Pharaoh king of Egypt.

So, then, it was God's covenant-keeping character that brought about the preservation of the People of Israel through all the dark centuries. So, in spite of continuous persecutions, expulsions, and extortions, Israel is still living and we may dare to say that we shall never die.

We Christian Jews are very conscious of and very grateful for the precious covenant: the Torah, given to us at Mount Sinai. It is the basis of the New Testament; the New Testament is its fulfillment. As someone has well said:

> The New is in the Old contained;
> The Old is by the New explained.

So, both of them are one book, which teaches us how man should serve the true God by being made like Him, and thus lead a godly life. Everything else should be of lesser importance and may need to be sacrificed towards this end. Wealth, career, desire for fame, lust for power; anything that interferes with this objective to lead a God-like life must be rejected. If a man chooses to refuse this teaching of the Old and the New Testaments, he is not freer than he would have been had he accepted it. On the contrary, he still serves, not the exalting ideal of Godliness, but a degrading, selfish, personal life.

My friends, let us examine now what God has brought to the world through the people of Israel. Through the people of Israel God gave to the world the Bible, a revelation of Himself. It was the true inward heart of the Jewish nation that came forward to accept the Lord Jesus Christ as the flower and the ultimate goal and hope of all Israel. These were the Jews who became martyrs because of their faith in true Judaism, which means the acceptance of the Lord Jesus Christ, as Messiah and Saviour.

The Jews also contributed much to civilization, which they have extended into several spheres. In the sphere of culture they have given mankind poets and thinkers, artists and musicians, statesmen and philanthropists.

In addition to all, and above all these material blessings, the Jews have given mankind the Messiah, who was born from among the Jews of the virgin Mary, in the city of Bethlehem, just as was predicted by the prophet Micah. Now, if we Jews believe in Moses, we must believe also in Messiah. Because in the Old Testament, Deuteronomy 18:15, God told us as follows:

> The Lord thy God will raise up unto thee a Prophet from the midst of thee, of thy brethren, like unto me; unto him ye shall hearken.

God promised that a prophet would be born from among the Jews, and He commanded that everyone should listen to Him; and at various times in the Bible God told the people of Israel more about the Messiah.

Therefore, we Jews first have to believe in Jesus Christ as the Redeemer of Israel

What Say the Rabbis of Messiah?

Would you like to know why the 53d chapter of Isaiah is not read in the Synagogues today and why the Rabbis have eliminated the reading of it from the Haftorah in the Sabbath services?... Did you know that the Musaf Prayer of Yom Kippur corresponds almost word for word with Isaiah 53? Study this matter for yourself.... For 5¢ in stamps you may have our folder, "An Astonishing Yom Kippur Prayer." Write us for it.

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879

and the Saviour of all mankind. We know that the early Church of Christ was made up mostly of our Jewish people. And we realize that all the apostles were Jews, who were the followers of our Lord Jesus Christ. For me, the most interesting apostle of Christ was Paul, whose name in Hebrew is known as *Shaoul-Ish-Tarsus*, who was a great scholar and disciple of Raban Gamaliel. His name stands out as one of the greatest Jews that ever lived.

We remember, from the Bible, that Paul was the bitterest and most zealous persecutor of the Jewish followers of Christ. He dragged the Christian Jews in chains to prison. Then, suddenly, a great change took place in Paul's life. He accepted Christ, and the zealous persecutor became the most devout follower and the greatest propagator of the Christian faith. Everywhere he preached the Gospel of Christ. He carried it to Rome, to Spain, and beyond Spain. Finally he died a martyr's death, and he died as he had lived—for Christ.

THE ENCOURAGEMENT TO ME

The brilliant example of the life of Apostle Paul has influenced me much and gave me the courage to accept the Lord Jesus as my Saviour. I wish and pray that all the Jewish people should follow the same example to accept the Messiah by reading the Bible intelligently, to realize how Jesus has fulfilled all prophets' predictions; and then the words of Isaiah shall be realized:

> O house of Jacob come ye, and let us walk in the light of the Lord . . .

Before concluding, I wish to tell you a story which we read in the Talmud, Berahot 61—told by Rabbi Akiba:

> There was once a fox, walking beside a river; as he walked up and down, he observed a multitude of fish swimming back and forth. The fox being very hungry devised a plan whereby he could catch some fish. This is the conversation that took place: The fox spoke to the fish very cunningly, saying, My friends, what are you so excited about? You are all day swimming up and down the river. Why do not you come out of the water, and we shall live together, like our forefathers did? The fish being wise to the cunning language of the fox, answered him: You are supposed to be the smartest animal on the earth. But we say that you are the most ignorant, because you ask us to come out of the water to enjoy life with you, where we will have no protection. No, we prefer living in the water, because at least it provides us shelter and protection against our enemies that would catch us. Yes indeed, it would be foolish of us to abandon our subterranean home.

We Hebrew Christians, my friends, can be likened to the fish; like them, we too live our entire life here, on earth, in a continuous fight against our enemies. But, like the fish, we do not abandon our wonderful refuge and shelter, which gives us our Lord Jesus Christ, in our daily life. Let us live close to Him, read the Holy Bible and pray much to our Heavenly Father, for the guidance of the Holy Spirit. Psalm 91 gives us this assurance:

> He that dwelleth in the secret place of the most High shall abide under the shadow of the Almighty.
>
> I will say of the Lord, He is my refuge and my fortress: my God; in him will I trust.
>
> Surely he shall deliver thee from the snare of the fowler, and from the noisome pestilence.
>
> He shall cover thee with his feathers, and under his wings shalt thou trust: his truth shall be thy shield and buckler.
>
> Thou shalt not be afraid for the terror by night; nor for the arrow that flieth by day;
>
> Nor for the pestilence that walketh in darkness; nor for the destruction that wasteth at noonday.
>
> A thousand shall fall at thy side, and ten thousand at thy right hand; but it shall not come nigh thee.
>
> Only with thine eyes shalt thou behold and see the reward of the wicked.
>
> Because thou hast made the Lord, which is my refuge, even the Most High, thy habitation;
>
> There shall no evil befall thee, neither shall any plague come nigh thy dwelling.
>
> For he shall give his angels charge over thee, to keep thee in all thy ways.
>
> They shall bear thee up in their hands, lest thou dash thy foot against a stone.
>
> Thou shalt tread upon the lion and adder: the young lion and the dragon shalt thou trample under feet.
>
> Because he hath set his love upon me, therefore will I deliver him: I will set him on high, because he hath known my name.
>
> He shall call upon me, and I will answer him: I will be with him in trouble; I will deliver him, and honor him.
>
> With long life will I satisfy him, and show him my salvation.

One Promised Messiah

ONE Messiah has been promised in Scripture, not two. What is there set forth is the two-fold character of His work, that both suffering and glory would be His portion. This the Rabbins have overlooked. As a result confusion arose over Zechariah 12:12, "And the land shall mourn, every family apart." In the Talmud there is a discussion on this text.

Tract Succah says:

> R. Dosa and the rabbis differ: One holds that it was for the Messiah the Son of Joseph, who was killed. It would be right according to the one who holds that it was for Messiah the Son of Joseph, because he explains as supporting him the passage (Zech. 12:10): "And they will look up toward me whom they have thrust through, and they will lament for him, as one lamenteth for an only son...." The rabbis taught: The Messiah b. David who (as we hope) will appear in the near future, the Holy One, blessed be He, will say to him: Ask something of me and I will give it to thee, as it is written (Psa. 2:7-8)....But as the Messiah b. David will have seen that the Messiah b. Joseph who preceded him was killed, he will say before the Lord: Lord of the Universe, I will ask nothing of Thee but life. And the Lord will answer: This was prophesied already for thee by thy father David (Psa. 21:4-5).

The rabbis were right that Messiah should be thrust through and that Israel would mourn because of Him (Zech. 12:10). They were also right regarding the promise of life for the Messiah after He was pierced, for it is written in Psa. 16:10 R.V., "Thou wilt not leave my soul to Sheol; neither wilt thou suffer thy holy one to see corruption." Furthermore, they were right about the order; that the one would precede the other, for the begetting of Messiah out of the grave (Psa. 2:7) precedes the giving of the nations to Him for His inheritance (Psa. 2:8). But they should not have made two Messiahs, for all these Scriptures apply to the same one.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN MEMORIAL BLDG.

236 WEST 72nd STREET
NEW YORK 23, N. Y.

VISIT OUR OTHER MISSIONS

Brooklyn, N. Y.: 590 Broadway. **Coney Island, N. Y.:** 3116 Neptune Avenue. **Pittsburgh, Pa.:** 5808 Beacon Street. **Philadelphia, Pa.:** 717 Walnut Street. **Los Angeles, Calif.:** 200 N. St. Louis Street. **San Jose, Calif.:** 3580 McKee Road. **Rochester, N. Y.:** 286 Jerold Street. **Denver, Colo. Columbus, Ohio. Minneapolis, Minn.:** 9540 Oakland Avenue. **N. Miami, Florida:** 583 N. E. 125th Street. **Austin, Texas:** 306 East 14th Street. **Seattle, Wash.:** 4408 Densmore Ave. **Portland, Ore.:** 2705 N E 52nd Ave. **Montreal, Quebec, Canada:** 357 Laurier Avenue West. **Hamilton, Ontario, Canada:** 39 King William Street.

זאָל זיך צו אים צוהערן; און אין פאַרשידענע צייטן אין דער ביבעל דערציילט ער דעם יידישן פאָלק מער וועגן דעם משיח.

דרום מוזן מיר יידן צוערשט גלויבן אין ישוע המשיח אַז ער איז דער גואל ישראל און דער דער־לייזער פון דער מענטשהייט. מיר ווייסן אַז די ערשטע מאמינים פונם משיח זענען געווען מיוס־טנם יידן, און מיר ווייסן אויך אַז אַלע שליחים (אַפּאָסטאָלן) זענען געווען יידן וועלכע האָבן נאָכ־געפאָלגט דעם האר ישוע המשיח. פאַר מיר איז דע־ אינטערעסאַנסטער אַפּאָסטל פונם משיח גע־ווען פּוילוס, וועלכער האָט געהייסן אויף עיברית שאול איש טארשית, וועלכער איז געווען אַ גרויסער גאון און תלמיד פון רבן גמליאל. זיין נאָמען איז פאַרהאַבענד ווי איינער פון די גרעסטע יידן וועלכע האָבן ווען עס איז אַמאָל *עקזיסטירט*.

מיר קאָנען זיך דעראינערן פון דער ביבעל, ווי־אַזוי פּוילוס איז געווען דער פאַרביטערסטער און דער אייפריגסטער פאַרפאָלגער פון די נאָכפאָלגער פונם משיח. ער האָט געשלעפט די יידן משיחיים אין קייטן אין תפיסה אריין. דאַן מיטאַמאָל איז געשען די גרויסע פאַרענדערונג אין פּוילוס' לעבן. ער האָט אָנגענומען דעם משיח, און דער אייפריגער פאַרפאָלגער איז געוואָרן דער איבערגעגעבענסטער נאָכפאָלגער און דער גרעסטער פאַרשפּרייטער פון דעם גלויבן אינם משיח. אומעטום האָט ער פאַר־קינדיקט די גוטע נייעס פונם משיח, אפילו קיין רוים, קיין שפּאַניען און נאָך ווייטער. צולעצט איז ער געשטאָרבן אַ מאַרטירער, און געשטאָרבן איז ער פונקט אַזוי ווי ער האָט געלעבט—פאַרן משיח.

מיין דערמוטיקונג

דער גרויסאַרטיקער ביישפּיל פונם לעבן פון דעם שלוח פּוילוס האָט מיך שטאַרק באַאיינפלוסט און האָט מיר צוגעגעבן דעם קוראַזש אָנצונעמען דעם האר ישוע פאַר מיין גואל. איך ווינטש און בעט צו גאָט אַז אַלע יידן זאָלן נאָכפאָלגן דעמזעלבן ביישפּיל און גלויבן אינם משיח דורכן לערנען דעם תנ"ך מיט פאַרשטאַנד, און איינזען אַז ישוע האָט דערפילט אַלע נביאותן פון די נביאים; און דאַן וועלן דערפילט ווערן די ווערטער פון ישעיה הנביא:

אָ הויז פון יעקב, קומט לאָמיר גיין אין דעם ליכט פון יהוה . . .

צום שלום וויל איך אייך נאָך דערציילן אַ גע־שיכטע וואָס ווערט געברענגט אין דער גמרא אין ברכות דף ס"א (61) דערציילט ביי רבי עקיבאַ:

אַ פוקס איז אַמאָל פאַרבייגעגאַנגען אַ טייך; און גייענדיק אַרום האָט ער דערזען אַ סך פיש וועלכע זענען דאָרט אַרומגעשווימען. דער פוקס איז געווען זייער הונגעריק און האָט געטראַכט וויאַזוי צו כאַפּן די פיש. און אָט איז דער גע־שפּרעך וואָס איז פאָרגעקומען: דער פוקס מיט כיטרעקייט זאָגט צו די פיש, פריינט, וואָס זענט איר אַזוי אויפגערעגט? איר שווימט נאָר אַ גאַנצן טאָג איבערן טייך. קומט אַרויס פונם וואַסער און מיר וועלן ווינען צוזאַמען אַזוי־ווי אונדזערע פאָרפעטער האָבן געוווינט צוזאַמען. די פיש האָבן גוט פאַרשטאַנען די ווערטער פונם כיטרע פוקס און האָבן אים אַזוי געענטפערט: מען זאָגט אַז דו ביסט די קלוגסטע חיה פון דער וועלט, אָבער מיר זאָגן אַז דו ביסט מייסט אומ־וויסנד, ווייל דו ראַטסט אונדז אַרויסצוגיין פונם וואַסער און לעבן מיט דיר ווו מיר וועלן נישט האָבן קיין שום שוץ. ניין עס איז בעסער פאַר אונדז צו פאַרבלייבן אינם וואַסער, וואָרעם עס גיט אונדז שוץ און באַהיטונג פון אונדזערע פיינט וואָס ווילן אונדז אויפעסן. נאַריש וואָלט עס געווען צו פאַרלאָזן אונדזער אונטערערדישע היים.

מיר יידן־משיחיים, קאָנען ווערן פאַרגליכן צו די פיש; אַזוי ווי זיי לעבן מיר אונדזער לעבן אויף דער וועלט אין אַ כסדרדיקן שטרייט מיט אונדז־ערע שונאים. אָבער אַזוי ווי די פיש ווילן מיר נישט פאַרלאָזן אונדזער וואונדערבאַרן שוץ און באַ־היטונג וואָס מיר האָבן דורך ישוע המשיח אין אונדזער טעגלעך לעבן. לאָמיר לעבן נאָענט צו אים, לאָמיר לעזן די הייליקע ביבעל און בעטן פיל אונדז־ער הימלישן פאָטער פאַר דער פירונג פון דעם רוח הקודש (הייליקן גייסט). תהילים צ"א גיט אונדז די פאַרזיכערונג

דער וואָס זיצט אין דער פאַרבאָרגעניש פונם אויבערשטן, וועט ווילן אינם שאָטן פונם אַל־מעכטיקן.

איך זאָג אויף יהוה, מיין באַשיצונג און מיין פעסטונג, מיין גאָט וואָס איך פאַרזיכער זיך אויף אים.

ער וועט דיך מציל זיין פונם פויגלפאַנגערס נעץ און פון דער פעסט פון פאַרטילעקונג.

מיט זיין פלעדער וועט ער דיך באַשירעמען, און אונטער זיינע פליגלען וועסטו זיך שיצן; אַ שילד און אַ פאַנצער איז זיין טריישאַפט.

וועסט נישט מורא האָבן פאַר אַ שרעק פון דער נאַכט, פאַר אַ פייל וואָס פליט בייטאָג;

פאַר אַ פעסט וואָס גייט אום אין דער פינצטער, פאַר אַ מגפה וואָס פאַרוויסט אין מיטן טאָג.

דיר פון זייט וועלן פאַלן טויזנט, און צען טויזנט פון דיין רעכטער האַנט, — צו דיר וועט עס נישט גענענען.

בלויז מיט דיינע אויגן וועסטו אָנקוקן, און די באַצאָלונג פון די רשעים וועסטו זען.

ווייל דו האָסט געזאָגט: גאָט איז מיין באַשיצונג, געמאַכט דעם אויבערשטן פאַר דיין באַשירמונג.

דיך וועט נישט טרעפן קיין בייז, און קיין פלאָג וועט נישט גענענען צו דיין געצעלט.

וואָרעם זיינע מלאָכים וועט ער באַפעלן וועגן דיר, דיך צו באַהיטן אין אַלע דיינע וועגן.

אויף די הענט וועלן זיי דיך טראָגן, טאָמער וועסטו אָפּשלאָגן אין אַ שטיין דיין פוס.

אויף לייבן און פּיפּערנאָטערס וועסטו שפּרייזן, וועסט צוטרעטן יונגלייבן און שלענג.

ווייל ער האָט געגלוסט צו מיר, וועל איך אים מאַכן אַנטרינען; איך וועל אים דערהייכן, ווייל ער קען מיין נאָמען.

ער וועט מיר רופן און איך וועל אים ענטפערן, איך וועל זיין מיט אים אין אַ צרה, איך וועל אים דערלייזן און אים ברענגען צו כבוד.

מיט לאַנגע יאָרן וועל איך אים זעטן, און וועל אים ווייזן מיין הילף.

א פאַרהייסענער משיח

איין משיח נאָר איז צוגעזאָגט געוואָרן אין תנ"ך, נישט צוויי. וואָס מיר לערנען דאָרט, איז וועגן דער צווייפאַכיקער טעטיקייט פון זיין ווערק, אַז ער וועט ליידן און אויך פאַרהערלעכט זיין. די רבנים האָבן דאָס פאַרזען. און ווי אַ רעזולטאַט דערפון אין אָנטשטאַנען אַ צעמישעניש וועגן דעם פסוק אין זכריה י"ב:12: „און דאָס לאַנד וועט קלאָגן, יעדע מישפּחה באַזונדער." אַ דיסקוסיע ווערט אָנגעפירט אין דער גמרא וועגן דעם פסוק. מיר לערנען אין דער גמרא סוכה

ר. דוסא קריגט מיט די רבנן: איינער זאָגט אַז דער פסוק גייט אַרויף אויפן משיח בן יוסף וועלכער איז דערהרגעט געוואָרן. דאָס איז נאָר ריכטיק לויט דעם וואָס זאָגט אַז עס האַנדלט זיך וועגן משיח בן יוסף איז פאַרשטענדלעך דער פסוק (זכריה י"ב:10) „און זיי וועלן קוקן צו

מיר וועמען זיי האָבן דערשטאָכן און זיי וועלן קלאָגן איוף אים ווי מען קלאָגט אויף אַן איינ־אונאייינציקן . . ." תנו רבנן, די רבנן האָבן געלערנט: דער משיח בן דויד וועמען מיר דער־וואַרטן אַז ער וועט בקרוב קומען הקדוש ברוך הוא (גאָט) וועט זאָגן צו אים: פאַרלאַנג פון מיר און איך וועל עס דיר געבן ווי עס שטייט געשריבן (תהילים ב':7, 8) . . . אָבער ווען דער משיח בן דויד וועט זען אַז משיח בן יוסף וואָס איז געקומען פאַר אים, איז געהרגעט געוואָרן, וועט ער זאָגן צו גאָט: ריבונו של עולם, האַר פון דער וועלט, איך וויל גאָרנישט בעטן נאָר לעבן. און גאָט וועט אים ענטפערן: דאָס איז שוין פאָרויסגעזאָגט געוואָרן דורך דיין פאָטער דויד. (תהילים כ"א:4־1)

די רבנים זענען געווען גערעכט אין דעם אַז דער משיח דאַרף אַדורכגעשטאָכן ווערן און אַז דאָס פאָלק ישראל וועלן וויינען אויף אים (זכריה יב:10). זיי זענען אויך געווען גערעכט וועגן דער הבטחה פון לעבן פאַרן משיח נאָכדעם ווי ער איז אַדורכגעשטאָכן געוואָרן, וואָרעם מיר לייענען אין תהילים טז:10 „וואָרעם דו וועסט נישט איבערלאָזן מיין זעל צו דער אונטערערד (שאול) וועסט נישט לאָזן דיין פרומען צו זען פאַרדאַרבונג." נאָך מער, זיי זענען אויך געווען גערעכט וועגן דעם סדר; אַז איינם וועט פאָרויסגיין דאָס אַנדערע, וואָרעם דאָס אויפשטיין פונם משיח פון דעם קבר (תהילים ב:7) דאַרף קומען פאַר דעם געבן אים די פעלקער פאַר זיין ירושה (תהילים ב:8). נאָר זיי האָבן נישט געדאַרפן מאַכן פון דעם צוויי משיחיים, וואָרעם אַלע דידאָזיקע פסוקים באַציען זיך צו איין משיח.

דאָס איז אַ פריי לאַנד; און אידען וואָס ווילען גלויבען אַז ישוע איז דער משיח, האָבען אַ רעכט דאָס צו טהון. אנדערע אידען האָבען נישט דאָס רעכט זיי דערפאַר צו פאַרפאָלגען, שעלטען, האַסען. זידלען און זיי אָנצורופען משומדים — פון אַ בריוו צוגעשיקט צו אונז פון אַ לעזער פון „רעה ישראל".

The Shepherd of Israel

רֹעֶה יִשְׂרָאֵל

אָנֹכִי
הוּא
הָרֹעֶה
הַטּוֹב
יוחנן 11-10

וַהֲקִמֹתִי
עֲלֵיהֶם
רֹעֶה
אֶחָד
יחזקאל ל"ד, 23

אַ מאָנאַטליך בלאַט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

Subscription Price
50c. a Year.

VOL. 40 - No. 3
NOVEMBER, 1956

וואָס איז גאָטס ציל מיט דעם עם סגולה?

הרב אָשר לוי

מיר לייענען אינם תנ"ך:

דערברייטערן זאָל גאָט יפתן, און ער זאָל רוען אין די געצעלטן פון שם; און כנען זאָל זיין אַ קנעכט ביי אים. (בראשית ט:27)

צו נחם קינדער האָט גאָט באַקאַנט געמאַכט זיינע אַבזיכטן אַז דורך שם'ס זאָמען זאָלען קומען אַלע ערדישע ברכות פאַר דער וועלט. צוליב דעם איז דער ייד שטענדיק באַנוצט געוואָרן פון גאָט פאַר ברכה און פאַר אויפקלערונג סיי אין וויסענשאַפט, אָדער אין עטיק, פינאַנץ, מעדיצין, אַסטראָנאָמיע און מוזיק.

שוין פאָריבער דריי טויזנט און צוויי הונדערט יאָר זינט דאָס יידישע פאָלק איז געשטאַנען פאַרן באַרג סיני אום אויפצונעמען די תורה דורך משה רבינו, און דאַן האָט דער אַלמעכטיקער פאַרקינ־דיקט אַז דאָס יידישע פאָלק איז אַן „אויסדערווײלט פאָלק" — עם סגולה. דידאָזיקע באַצייכנונג באַטייט נישט אַז זיי זענען העכער פון אַלע פעלקער פון דער וועלט; עס באַצייכנט נאָר אַז זיי זענען אויסדערווײלט געוואָרן פון אַלע אַנ־דערע פעלקער אום צו ברענגען דאָס ליכט פון גאָט אין דער פינצטערניש, צו האַלטן דעם פאַקל פון גערעכטיקייט און פריינטשאַפט, צו לערנען די דינים פון באַרמהערציקייט, פון ברידערליכע ליבע, פון הייליקייט און פון פרומקייט.

נאַטירלעך מוזן מיר צוגעבן אַז דאָס וואָס דאָס פאָלק ישראל האָט איבערגעלעבט אַלע יאָרהונדערטן איז נישט דער רעזולטאַט פון ישראלס קראַפט און מאַכט, ווייל דאָס פאָלק איז שטענדיק געווען קליין, קיין אימפּעריע, קיין גרויסע טעריטאָריעס. זייער באַגאַבטקייט אין פינאַנץ און האַנדל איז אויך נישט קיין אויפקלערונג פאַר זייער עקזיסטענץ, ווייל אפילו איצט נאָך לעבן מאַסן יידן אין טיפער אָרימ־קייט. דעם ענטפער געפונען מיר אין דברים ז:7, 8:

ניט ווייל איר זייט מער פון אַלע פעלקער, האָט גאָט געגלוסט צו אייך און אייך אויסדערווײלט, וואָרעם איר זייט דאָס ווייניקסטע פון אַלע פעל־קער. נייערט ווייל גאָט האָט אייך ליב, און ווייל ער היט די שבועה וואָס ער האָט געשווירן אייערע עלטערן, האָט אייך גאָט אַרויסגעצויגן מיט אַ שטאַרקער האַנט, און האָט דיך אויסגע־לייזט פון דעם הויז פון קנעכשאַפט, פון דער האַנט פון פרעה דעם קעניג פון עגיפּטן.

אַזוי זען מיר אַז עס איז געווען צוליב דעם וואָס גאָט היט אָפּ דעם בונד אָט דאָס איז געווען די אורזאַך פון דער באַהיטונג פונם יידישן פאָלק אין אַלע די שוואַרצע יאָרהונדערטן, און טראָץ אַלע פאַרפאָלגונגען, רדיפות און באַצווינגונגען, לעבט נאָך דאָס יידישע פאָלק, און מיר זיינען זיכער אַז מיר וועלן נישט אונטערגיין.

מיר יידן משיחיים זענען באַוווסטזיניק און דאַנק־באַר פאַר דעם טייערן בונד: די תורה, וואָס איז געגעבן געוואָרן אויפן באַרג סיני. דאָס איז דער באַזיס פונם ברית חדשה; דער ברית חדשה איז די דערפילונג פונם תנ"ך. ווי עמיצער האָט עס געזאָגט:

דער תנ"ך אַנטהאַלט דעם ברית חדשה
דער ברית חדשה קלערט אויף דעם תנ"ך

ביידע זענען איין בוך, וואָס לערנט אונדז ווי־אַזוי אַ מאַן זאָל גאָט דינען אַז ער זאָל זיין ווי ער איז און אַזויאַרום פירן אַ פרום לעבן. אַלעסאַנ־דערע איז נישט אַזוי וויכטיק און מיר דאַרפן זיין גרייט עס אויפצואָפּפערן פאַר אָט דעם ציל. רייכ־טום קאַריערע, פאַרלאַנג פאַר כבוד, גלוסטונג פאַר מאַכט; יעדע זאַך וואָס שטערט דעם ציל פון פירן אַ געטלעך און פרום לעבן מוז ווערן פאַרוואָרפן. אויב עמיצער וויל פאַרוואַרפן דידאָזיקע לערע פונם תנ"ך און ברית חדשה, ווערט ער נישט דאַדורך מער פריי ווי אויב ער וואָלט עס אָנגענומען. פונקט פאַרקערט, ער איז נאָך אַלץ אַ קנעכט, נישט צו דעם דערהויבענדען אידעאַל פון געטלעכקייט, נאָר צו אַ דעגראַדירענדן, עגאָיסטישן, פּערזענלעכן לעבן.

פריינט, לאָמיר זיך איצט פאַרטראַכטן איבער דעם וואָס גאָט האָט געבראַכט צו דער וועלט דורך זיין פאָלק ישראל — דורך דעם פאָלק האָט גאָט געגעבן דער וועלט די ביבעל, די אָפּענבאַרונג פון גאָט. עס איז געווען דאָס אמתע אינערלעכע האַרץ פונם יידישן פאָלק וואָס איז געקומען און אָנגע־נומען דעם האַר ישוע המשיח אַלס די בלום פון דעם ענטגילטיקן ציל און האָפענונג פון גאַנץ ישראל. יידן זענען עס געווען וועלכע זענען געוואָרן מאַר־טירער פאַר זייער גלויבן אין דעם אמתן יודאיזם, וואָס הייסט דאָס אָננעמען דעם האַר פאַר משיח משיח און דערלייזער.

יידן האָבן אויך ביינעטראָגן צו דער ציוויליזאַ־ציאָן, און זיין האָבן עס אויסגעברייטערט אין פאַר־שידענע ספערן. אין דער ספערע פון קולטור האָבן זיי געגעבן דער מענטשהייט פּאָעטן און דענקער, אַרטיסטן און מוזיקער, שטאַאַטסמענער און פּי־לאַנטראָפּיסטן.

און צו דעם אַלעמען און נאָך מער ווי אַלע מאַ־טעריעלע ברכות, האָבן די יידן געגעבן דער מענטש־הייט דעם משיח, וועלכער איז געבוירן געוואָרן אַ ייד פון דער יונגפרוי מירים, אין שטאָט בית־לחם, אַזוי ווי עס איז פאָרויסגעזאָגט געוואָרן דורך דעם נביא מיכה. נון, אויב מיר יידן גלויבן אין משה רבינו, מוזן מיר אויך גלויבן אינם משיח, וואָרעם אינם תנ"ך, אין דברים י"ח:15 האָט גאָט געזאָגט פאָלגענדעס:

אַ נביא פון צווישן דיר, פון דיינע ברידער,
אַזוי ווי איך, וועט דיר אויפשטעלן גאָט דיין
האַר; צו אים זאָלט איר זיך צוהערן.

גאָט האָט צוגעזאָגט אַז אַ נביא וועט געבוירן ווערן פונם יידישן פאָלק, און ער געביט אַז יעדער

Published Monthly, except bi-monthly during July and August, by the American Board of Missions to the Jews, 236 West 72nd Street, New York 23, N. Y.
Entered as Second Class Matter November 20, 1945, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879